

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Lenky Bursíkové v právní věci žalobkyně: **S. F.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 18. 8. 2025, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 17 Ad 46/2025, o návrhu žalobkyně na přikázání věci Krajskému soudu v Praze podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní,

t a k t o :

Věc vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 17 Ad 46/2025 **se nepřikazuje** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] U Krajského soudu v Plzni je pod sp. zn. 17 Ad 46/2025 vedena žaloba proti rozhodnutí žalované týkající se invalidního důchodu.

[2] Žalobkyně dne 6. 4. 2026 navrhla, aby byla tato věc z důvodu vhodnosti delegována Krajskému soudu v Praze, neboť řízení podle ní trpí nepřiměřenými průtahy. Žalobkyně byla dne 10. 3. 2026 písemně i telefonicky informována o zrušení jednání nařízeného na 16. 3. 2026 s tím, že soudkyně zpravodajka je v dlouhodobé pracovní neschopnosti a není znám předpoklad jejího návratu do práce. Případ tak „stojí“ a nebyl přidělen jinému soudci, což zasahuje do práva žalobkyně na projednání věci bez zbytečných průtahů. Jelikož Krajský soud v Plzni není schopen zajistit plynulost řízení, navrhla žalobkyně, aby byla věc přikázána jinému krajskému soudu, který by ji mohl bezodkladně projednat. Konkrétně by žalobkyně preferovala přikázat věc Krajskému soudu v Praze, a to z důvodu geografické blízkosti.

[3] Podle § 9 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“), může Nejvyšší správní soud (NSS) věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[4] Přikázání věci jinému soudu je zásahem do ústavní zásady zákonného soudce a do základní procesní zásady *perpetuatio fori*. Proto je namístě citované ustanovení vykládat

restriktivně a omezit je na výjimečné případy (usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 4. 2024, č. j. Nad 138/2024-26, č. 305/2024 Sb. NSS). V tomto usnesení rozšířený senát konkrétně uvedl, že „tzv. delegace vhodná představuje průlom do zásady zákonného soudce, vyjádřené v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tak, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, přičemž příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu, určenou procesními předpisy, je zapotřebí vnímat jako základní pravidlo, které je promítnutím jisté dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jejími jednotlivými články stanovené tak, aby věci byly projednávány tam, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí. (...) Případné přikázání věci jinému soudu je výjimkou z tohoto pravidla, kterou je nezbytné vykládat restriktivně. (...)“

[5] Důvody pro změnu místní příslušnosti soudu v podobě delegace vhodné podle § 9 odst. 2 s. ř. s. judikatura v návaznosti na tato východiska vymezila jako spíše výjimečné. Spočívají především v dlouhodobém omezení na straně účastníka řízení ve vztahu k místně příslušnému soudu, a to zejména v situaci, kdy má být nařízeno jednání. Takovým důvodem může být např. péče o malé děti, která účastníku řízení ztěžuje cestovat na delší vzdálenosti (usnesení NSS ze dne 22. 6. 2004, č. j. Nad 87/2024-25), případně jeho vlastní zdravotní omezení ve spojení s mnohonásobně delší cestou na jednání k místně příslušnému soudu (usnesení NSS ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2025-41, či ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006-36).

[6] Oproti tomu nemůže podle judikatury delegaci vhodnou odůvodnit argument, že jiný krajský soud by věc projednal rychleji (usnesení NSS ze dne 7. 2. 2013, č. j. Nad 5/2013-55). Právě takto přitom žalobkyně svůj návrh na delegaci odůvodnila. NSS ze soudního spisu krajského soudu zjistil, že po podání žaloby prováděl krajský soud ve věci standardní procesní úkony. Následně nařídil jednání na den 16. 3. 2026, které ale bylo odročeno na neurčito z důvodu nemoci soudkyně a momentální absence zastupujících soudců. Na takovém postupu NSS v obecné rovině neshledává nic nestandardního.

[7] Jak vyplynulo z vyjádření krajského soudu založeného pod č. l. 65 jeho spisu, zastupující soudci se v den nařízeného jednání účastnili školení, a proto se jednání nemohlo uskutečnit. To však podle NSS neznamená, že by se v případě dlouhodobé nemoci příslušné samosoudkyně Mgr. Komínkové nemohla uplatnit pravidla pro zástup, s nímž rozvrh práce Krajského soudu v Plzni počítá. Věc by tak projednal a rozhodl jiný soudce Krajského soudu v Plzni určený rozvrhem práce.

[8] Opomenout nelze ani to, že Krajský soud v Plzni provedl veškeré potřebné procesní úkony a ve věci „zbývá“ již jen nařídit jednání, které se případně může konat právě i za účasti soudce zastupujícího.

[9] NSS proto rozhodl, že se věc vedená u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 17 Ad 46/2025 nepřikazuje Krajskému soudu v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2026

pokračování

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu